

Izvoare de har

Lucica Boltasu

Ca floarea ce-așteaptă umil picătura de rouă,
Aștept cu ardoare, în sufletu-mi ars, ca să plouă,
Departe-ntrevăd printre neguri de noapte, Lumina
Și văd raza caldă, ce-mbracă-n splendoare, grădina...

În roua ascunsă sub petale de crin 'miresmat,
Stă dorul arzând, lepădarea de tot ce-i păcat
Și lacrima-mi caldă... ulei în al cerului sfeșnic,
Ea cade pe răni, în băți cadențate de ornic.

Pe urme de cuie îmi pun buzele arse și-n rugă,
Aștern la picioarele-Ți sfinte trăirea-mi de slugă,
Dintr-un fiu rătăcit, pe cărări neștiute, pierdut,
Să mă faci iarăși vrednic de slavă, să-mi dai un statut.

Azi Duhul cel Sfânt îmi pătrunde adânc în simțire,
Văd floarea și roua, grădina și marea-Ți iubire,
Văd îngeri ce-așteaptă să cânte a noastră-mpăcare,
Văd lacrima-Ți sfântă ce spune-n căderea-i...Iertare!

E plină grădina de zumzet, de ton și culoare,
Văd boabe de rouă, smaralde ce-nvăluie-o floare,
Izvoare de har coboară din înălțimea-albastră
Și-mbracă-n splendoare lăstarul și viața din glastră.

Ca floarea ce-așteaptă umil picătura de rouă,
Aștept cu ardoare, în sufletu-mi ars, ca să plouă,
Privesc cu uimire, din ceruri Divinul coboară,
Să ude grădina și floarea și tot ce e gata să moară...

28/05/2011, Barcelona-Lucica Boltasu